

JAVNA RAZGRNITEV SISTEMA OBVOZNIC IN AVTOCEST

U sistem je predložen

Dva meseca — od 10. julija do 10. septembra letos — bodo v prostorih občinskih skupščin in na Magistratu javno razgrnjeni načrti obvoznic in avtocest po »sistemu U« za Ljubljano.

V razgovoru ob razgrnitvi so sodelovali tovariši **BOGDAN OPRESNIK**, predstavnik občine Center, **METOD DI BATISTA** in **ANDREJ BERČIČ** z Republiške skupnosti za ceste.

Po številnih variantah in sistemih iz preteklih let, ki so imeli vsak svoje prednosti in pomanjkljivosti, se je izoblikoval tako imenovani »U sistem«. V njem so poskušali prometni strokovnjaki strniti in povzeti vse prednosti dosedaj predlaganih sistemov. Pri tem sta jih vodili predvsem dve temeljni načeli: ekonomska upravičenost gradenj — torej graditi tam, kjer je ugotovljen največji promet — in pa takšna postopnost, etapnost gradnje, ki omogoča takojšnjo vključitev in uporabnost zgrajenih odsekov.

Sistem je dobil ime zaradi svoje oblike. Spominja na črko U, pri kateri je spodnji lok južna ljubljanska obvoznica, kraka pa vodita na Gorenjsko oziroma Štajersko. Na severu kraka povezuje bodoča

ljubljanska mestna obvoznica, ki ima sicer standard avtoceste s štirimi voznimi pasovi in vmesnim ločilnim pasom. Vendar pa bo ta mestna obvoznica tako na gosto prekinjena z izvenmestnimi priključki glavnih mestnih cest — Titove, Celovške, Vodnikove itd. — da bo na njej tudi neprekinjen pospeševalni oziroma zaviralni pas.

Predvidene etape gradnje so:

- I. Celovška-Brezovica-Vič
 - II. Vič-Dolenjska
 - III. Celovška-Šmartinska s priključno cesto na Črnuče
 - IV. Gorenjski krak
 - V. Dolenjski krak
 - VI. Štajerski krak
 - VII. Zadobrova-Dolenjska
- Odseki I., II., IV. in V. etape gradnje so v trasi bodoče transjugoslovanske ceste, kar povečuje možnost gradnje z mednarodnimi krediti in tako so tudi sredstva mednarodne banke za odsek I. etape že zagotovljena.

Smisel »U sistema« je v tem, da Ljubljani nujno po-

trebno mestno obvoznico poveže s priključki na krake bodočih avtocest. Tako se hkrati razbremenijo tudi mestno jedro, saj se »U sistem« povsem dopolnjuje z desetletnim planom rekonstrukcije mestnih magistralnih cest, ki se bodo priključevale na obvoznico. Stirje glavni razcepi »U sistema« bodo v Kosezah, Kozarjah, Malencah in v Zadobrovi.

Na vsem tem obroču obvoznice okrog Ljubljane ne bo treba plačevati cestnine, čeprav bo obvoznica imela prometno-tehnični standard avtoceste.

Poudariti velja tudi to, da je »U sistem« kar se le da upošteval zaščito zelenih površin, podtalne vode in obdelovalne zemlje ob vsej svoji načrtovani trasi.

Olga Mežan

ZLATA RENESANSA LJUBLJANSKEGA SINDIKALNEGA SIMFONIČNEGA ORKESTRA, KI GA VODI DIRIGENT LOVRO ARNIČ

Zmagali na svetovnem tekmovanju

Vsaka štiri leta je nizozemsko mestce Kerkrade prizorišče prave olimpiade orkestrorov vseh velikosti in zvrsti.

— skromen delež kulturne osveščenosti, kulturne politike in načrtovanja kulturnega razvoja v temeljnih organizacijah združenega dela in krajevnih skupnostih;

— odsotnosti poglobljenih vsebinskih razprav, razgovorov in kritike;

— razdrobljenosti in medsebojni nepovezanosti sestavnih delov kulturnega življenja;

— pereč gmotni položaj kulturno-umetniških dejavnosti, kar je imelo za posledico probleme pri uresničevanju programov, nagrajevanju delavcev, spodbujanju k novim ustvarjalnim dosežkom ter reševanju prostorske problematike.

Zato se je v preteklem obdobju največkrat razpravljalo ravno o navedeni problematiki in načinih reševanja le-te. Že v letu 1975 je bilo odprto vprašanje organiziranosti kulturnih organizacij ter njihovih dejavnosti v Ljubljani. Razmišljanja so bila predvsem v smeri integracijskih procesov na gledališkem, glasbenem, likovnem in knjižničarskem področju, kar naj bi imelo za posledico boljše kakovosti in smotnejšo porabo sredstev. Kljub dogovorjenim stališčem in začetim akcijam pa z dosedanjim konkretiziranjem dogovarjanja ne moremo biti zadovoljni.

Eden od objektivnih vzrokov neizvajanja vseh dogovorjenih stališč, pri naporih za boljše organiziranost kulturnih dejavnosti in stabilizacijskih prizadevanj, so v slabih prostorskih, kadrovskih, materialnih in tehničnih možnostih. Vendar nam nekatere dobro začete ali izpeljane akcije potrjujejo, da bi se dalo kljub navedenim razlogom narediti na tem področju več konkretnega.

Artur Boroje

Orkestri, ki se prijavijo za tekmovanje, se po svoji presoji odločijo za težavnostno kategorijo, ki ustreza zahtevnosti njihovega programa. Leta 1970 je ta orkester v drugi težavnostni skupini zasedel drugo mesto.

Po tem nemajhnem uspehu je orkester, ki so ga sestavljali v glavnem starejši člani, zašel v krizo, tako da sedanji dirigent Lovro Arnič, ni imel ravno lahkega dela, ko je leta 1976 prevzel dirigentsko mesto.

»Včasih sem že pomislil, da iz vsega skupaj ne bo nič in da se ni vredno več truditi,« nam je povedal mladi dirigent, ko smo ga spomnili na težave izpred slabih dveh let, in nadaljeval: »Vendar pa smo se le našli zagnanci iz sedanjega orkestrovskega odbora, predvsem zelo mladi in delovljni ljudje. Ugotovili smo, kaj točno hočemo, in se resneje in bolj disciplinirano lotili dela, tako pri organizaciji kot po strokovni, glasbeni plati. V tem letu in pol se nam je posrečilo orkester oživiti in pomladiti, s pogostejšimi in tudi intenzivnejšimi vajami dovolj zahtevne glasbene literature pa smo dosegli tudi že skoraj polprofesionalni zvok orkestra.«

Posebna pohvala in zlata kolajna v prvi težavnostni skupini na festivalu v Kerkradu res ni kar tako. Posebej še zato, ker se je orkester, v katerem so le štiri člani iz stare zasedbe in kar petinšestdeset mladih, novih, moral spopadati z nemajhnimi finančnimi težavami. Dotacije Sindikalne konference občine Center niso zadoščale za redno delovanje, zato so v zadnjem času priskočili na pomoč še ljubljanski sindikat — od tod tudi ime orkestra — Kulturna skupnost Slovenije in Ljubljane ter ZKPO občine Center. Brez teh sredstev orkester tudi ne bi mogel meriti svojih sposobnosti na Nizozemskem, saj so takšna tekmovanja povezana s precejšnjimi stroški.

»Na jesen bomo imeli skrbni prostori za vaje,« nadaljuje dirigent, »ker nam je ljubljansko sodišče, kjer smo smeli vaditi doslej, odpovedalo gostoljubnost. Vendar pa mi-

slim, da se bo tudi to nekako uredilo in da zaradi prostorske stiske ne bodo okrnjeni poglobljeni cilji našega muziciranja. Prizadevamo si namreč pokriti vse tisto, česar profesionalne glasbene institucije ne morejo ali zaradi prezasedenosti ali pa ker so enostavno predrage. Poskušamo biti tudi čimbolj mobilni, radi bi šli med ljudi, ven iz Ljubljane, saj želimo predvsem popularizirati dobro glasbo in jo na kvaliteten, prijazen način posredovati delovnim ljudem. Naš repertoar obsega standardna domača in svetovna dela, pa tudi kvalitetna dela z revolucionarno tematiko.«

Lovro Arnič, ki je nedavne priznanja seveda iskreno vesel, nam je na koncu povedal še tole: »Trdo delo in zagnanost sta se nam obrestovala, kot smo na tihem tudi pričakovali in želeli. Seveda nam zlato ne sme zlesti v glavo in uspeh v mednarodnem merilu želimo potrditi s čim več celovečernimi koncerti v raznih krajih Slovenije. Sodelovati nameravamo na jugoslovanskih glasbenih revijah, dogovorjeni pa smo tudi za gostovanja pri zamejskih Slovencih.«

Tekst in foto: Olga Mežan

SAMOUPRAVNA PREOBRAZBA KULTURE

Zrahljani stiki z uporabniki

Delegatom za skupščino samoupravne interesne skupnosti za kulturo občine Ljubljana Center je bilo na prvi seji v novem mandatu predloženo poročilo, ki je nastalo na podlagi poročil o delu vseh občinskih kulturnih in ljubljanske kulturne skupnosti ter prikazuje oris dejavnosti, dogajanj, dosežkov in problemov na področju kulture v Ljubljani za obdobje delovanja prvega mandata samoupravnih interesnih skupnosti.

Tak prikaz nam omogoča celovit pregled prizadevanj, ki so bila včasih uspešna in so izkazana v dosežkih na področju kulturnih dejavnosti deloma pa ne in odražajo na ta način še vedno mnogo odprtih in neresenih vprašanj na področju kulture v Ljubljani.

Nosilec samoupravne kulturne politike so bile temeljne naloge začrtane z Zakonom o kulturnih skupnostih in samoupravnimi sporazumi o ustanovitvi občinskih interesnih kulturnih skupnosti.

Že z samim samoupravnim sporazumom o ustanovitvi je bilo v nekaterih elementih zastavljeno delovno področje občinskim kulturnim skupnostim. Tako so naloge občinskih kulturnih skupnosti predvsem v naslednjem;

- načrtovanje kulturnih dejavnosti v posameznih občinah;
- spodbujanje kulturnega dogajanja v delovnih organizacijah;
- spodbujanje kulturnega dogajanja v KS;
- izpeljava dogovarjanja o programih kulturnih dejavnosti;
- skrb za zagotavljanje potrebnih sredstev;
- nadzor nad uresničevanjem;

njem dogovorjenih programov;

— povezovanje s kulturnimi skupnostmi drugih občin;

Z namenom uresničevanja določenih skupnih interesov, pravic in nalog je bila ustanovljena še ljubljanska kulturna skupnost. Skupne naloge, ki so ji bile zaupane so predvsem v povezovanju in usklajevanju skupnih interesov občinskih kulturnih skupnosti, s čimer bo zagotovljena enotna politika kulturnega razvoja mesta ter na drugi strani enakomernjša razporeditev v vseh občinah.

Problematika in organiziranost kulture

V prikazu problemov, ki so zavirali polni razmah samoupravne kulturne politike in iz nje izhajajoče kulturne ustvarjalnosti ugotavljamo, da jih v preteklem obdobju ni bilo malo. Elementi te problematike so bili predvsem v:

- razmeroma šibki in nefunkcionalni medsebojni povezanosti področja kulturno-umetniške dejavnosti z združenim delom in iz tega izhajajo pomanjkljivosti, glede dogovarjanja in svobodne menjave dela;